

12 falsedats i exageracions del Govern Puigdemont abans de la DUI del 27-O

Fa un any, el Govern de Puigdemont feia una històrica declaració d'independència al Parlament de Catalunya, tal com es va comprometre després de l'1-O i malgrat tota la pressió policial, econòmica, mediàtica i judicial. La República Catalana, però, no es va implementar. Setmanes i mesos abans, polítics de Convergència i d'ERC havien fet tot tipus d'afirmacions sobre com tirarien endavant la independència que, passat un any, s'ha sabut que no eren del tot certes o, almenys, no eren tan senzilles de fer. CRÍTIC repassa 12 afirmacions fetes pels governants independentistes que no han resistit el pas del temps.

Sergi Picazo i Joan Vila i Triadú

Gairebé tots els membres d'aquell Govern català liderat per Carles Puigdemont i Oriol Junqueras han acabat a l'exili o a la presó. Havien assegurat que el procés cap a la independència seria en 18 mesos i de la llei a la llei, però la cosa no va anar com havien dit prèviament. La dirigent d'ERC **Marta Rovira**, avui a l'exili a Suïssa, ha declarat posteriorment que "fonts molt fiables i contrastades" els van comunicar que l'Estat espanyol va amenaçar que hi hauria ["sang i morts al carrer"](#) si es tirava endavant la República i que, per això, van aturar-ho tot. Per contra, l'exconsellera del Govern **Clara Ponsatí** va admetre 'on the record' que no hi havia ni estructures d'Estat ni un pla independentista preparat per a totes les eventualitats que es podien imaginar que succeïrien després de la DUI: ["Estàvem jugant al pòquer i anàvem de 'farol'"](#), va etzibar en un seminari organitzat per l'ANC d'Anglaterra a Londres.

Tanmateix, què és veritat, què és mentida i què és exageració en la política catalana? El 21 de febrer de 2018, mesos després de la declaració d'independència, l'expresident **Artur Mas** fa aquestes [declaracions sorprenents](#) a RAC1: "Tampoc exagerem la declaració d'independència del 27-O, que era una resolució parlamentària carregada de simbolisme però sense efectes reals. No era una mentida. En política es fan exageracions". Tot i aquestes afirmacions, cap governant d'aleshores no ha explicat encara què va passar aquelles hores i dies posteriors a la DUI. La situació de presó i d'exili impedeix, probablement, una anàlisi en clau autocrítica del que va passar els dies següents al 27-O.

Aquí hi ha 12 exemples polèmics de la 'maleïda hemeroteca' del Govern de Junts pel Sí.

1. "Catalunya serà independent. I els països la reconeixeran, com en altres precedents"

Carles Puigdemont, 29 de setembre de 2016

Un reguitzell d'articles a la premsa sobiranista, com ara [aquest](#) de 'Vilaweb', parlaven més o menys

rotundament sobre la possibilitat de rebre reconeixements internacionals a la independència, tot i que és cert que el Govern català sempre solia admetre en públic i en privat que era complicat que els governs de la Unió Europea es posicionessin en contra dels interessos de l'Estat espanyol, i que no serien reconeixements automàtics sinó que trigarien setmanes o mesos. Tot i això, el mateix Carles Puigdemont, al setembre del 2016, en una [entrevista](#) a 8TV, va dir exactament que "si la gent de Catalunya vol la independència, Catalunya serà independent. I els països la reconeixeran, com en altres precedents".

[@KRLS](#): "Si la gent de Catalunya vol la independència, Catalunya serà independent. I els països la reconeixeran, com en d'altres precedents" pic.twitter.com/P7FZsFSNdL

— Junts pel Sí (@JuntsPelSi) [September 29, 2016](#)

Algun temps després, l'endemà de l'1-O, en una conferència de premsa al Palau de la Generalitat, el president Puigdemont va tornar a assegurar que "els casos precedents reconeixeria un Estat català independent".

Puigdemont, però, no va ser l'únic que va parlar sobre els reconeixements internacionals d'una manera més o menys explícita. El 26 de setembre de 2017, l'aleshores vicepresident, Oriol Junqueras, avui en presó provisional, va assegurar que "ningú s'ha pronunciat en contra de la possibilitat d'una nova República Catalana", malgrat que els governs del Regne Unit, d'Alemanya o dels Estats Units van declarar durant mesos el seu suport a una Espanya "unida". El líder d'ERC, en una [entrevista](#) a 'Nació Digital' pocs dies abans de l'1-O, insinuava que podria haver-hi sorpreses: "En qualsevol procés semblant a aquest, hauríem tingut declaracions explícitament en contra, i això encara no ha passat i potser no passarà. D'entrada, estem molt millor del que ho estava qualsevol dels altres que ens han precedit en aquest camí. Això està bé tenir-ho present. I recordem que el reconeixement deriva de la nostra capacitat i actuació, i la feina del conseller Raül Romeva és extraordinària".

Fins i tot, després de l'1-O, el conseller Josep Rull anava més enllà. Una [entrevista](#) seva feta pel diari basc 'Deia' portava aquesta afirmació com a titular: "Europa només ens reconeixerà quan fem el pas endavant i declarem la independència". Era el 21 d'octubre de 2017, sis dies abans de la DUI. El conseller Rull, que també és avui a la presó, explicava a l'entrevista que "en el moment en què hi hagi una declaració d'independència formal i solemne passarem a ser una realitat que haurà de ser gestionada en termes polítics per part de la UE. Fins que no fas el pas endavant, ets irrellevant en el tauler internacional".

També la consellera d'Ensenyament Clara Ponsatí, que després s'ha mostrat molt crítica, va ajudar amb les seves declaracions públiques a mantenir el relat del reconeixement internacional. Així, en una [entrevista](#) a 'El Punt Avui', preguntada per l'actitud de la comunitat internacional, deia textualment: "Jo crec que la comunitat internacional reconeixerà la independència de Catalunya quan succeeixi i Catalunya sigui un Estat". En la mateixa entrevista, també vaticinava que l'Estat espanyol no s'atreviria a fer servir la violència i considerava les amenaces d'aquest no creïbles, "perquè per dur-les a terme haurien d'exercir una repressió molt important".

2. "Farem la independència de la llei a la llei"

Carles Puigdemont, 15 de gener de 2016

En el seu primer discurs com a president de la Generalitat, Puigdemont va [confirmar](#) en seu

parlamentària el que Junts pel Sí havia repetit durant la campanya electoral: “Anirem fins a la independència de la llei a la llei, amb seny”. A més, l’aleshores acabat d’escollir president amb els vots de Junts pel Sí i de la CUP va assegurar al Parlament que “el marc jurídic serà el marc jurídic català. Si fem les coses bé, no hi haurà cap motiu d’inseguretat, ni jurídica ni tècnica”. A més, hi afegia això: “Hi ha els millors tècnics treballant-hi. I em permetrà que no els reveli fins que els posem en pràctica”.

Tot i això, finalment, després de la DUI, no es va desplegar el marc jurídic català, ni es van signar els decrets necessaris per desplegar-lo. No es va poder fer la independència obeint la legalitat catalana i, aquelles mateixes hores, l’Estat espanyol, a través de l’aplicació de l’article 155 de la Constitució, va anul·lar les funcions del Govern de Puigdemont i va convocar noves eleccions. Fonts tant de Convergència com d’ERC asseguren encara ara que hi havia un marc jurídic i legal preparat per desplegar-se, però no es va arribar a desvelar mai.

3. “El Govern implementarà el resultat de l’1-O”

Raül Romeva, 23 d’abril de 2017

L’aleshores conseller d’Exteriors de la Generalitat, Raül Romeva, avui empresonat en l’espera de judici des de fa mesos, va afirmar que “el Govern implementarà el resultat del referèndum de l’1-O”, tant si sortia el “sí” com el “no”. Un dels dubtes que planaven sobre l’1-O era si seria una nova versió de la consulta del 9-N realitzada pel Govern d’Artur Mas i que no havia suposat cap canvi en l’estatus polític de Catalunya. Ara, però, tots els membres de l’últim Govern de Puigdemont, després que aquest destituís els consellers que no volien tirar pel dret, com Jordi Baiget entre d’altres, estaven d’acord que el resultat de l’1-O s’implementaria malgrat la previsible oposició legal i policial de l’Estat.

En una [entrevista](#) a ‘Nació Digital’, Romeva responia així a una pregunta molt concreta:

- Posem per cas que el referèndum es fa, que guanya el “sí” i que ningú reconeix el resultat. Què ha de fer el Govern?

- Això que ningú ho reconeix... Ja ho veurem. Si surt el “sí”, s’aplicarà el resultat, s’implementarà, i això vol dir que es començarà a actuar en conseqüència. Cal actuar de la mateixa manera si surt el “no”: la gent haurà opinat, punt final, i nosaltres ens n’anem a casa i que vinguin uns altres. Aquesta és la diferència amb el 9-N; això és vinculant. Si surt que sí, l’obligació que tenim com a Govern és implementar el resultat.

Pocs dies després, al maig del 2017, l’ara exconseller i dirigent del PDECat Josep Rull, assegurava, també en una altra [entrevista](#) a ‘Nació Digital’, que “estem preparats per declarar la independència després de l’1-O”. Segons va explicar, en cas de victòria del sí “s’iniciarà un procés de transició nacional” i, en paraules seves, “això vol dir reconeixement internacional, successió de normes, successió de contractes, funcionament de les infraestructures, donar completesa a l’ordenament jurídic del nou Estat, finançament, obtenció de recursos des d’un punt de vista tributari, l’accés a crèdit intern i internacional...”.

4. “Treballem per controlar ports i aeroports l’endemà de la desconnexió”

Josep Rull, 23 d’octubre de 2017

L’aleshores conseller de Territori, Josep Rull, actualment en presó preventiva, va assegurar només

quatre dies abans de la DUI del 27-O que la Generalitat estava preparada per controlar els ports i els aeroports catalans —que són de titularitat de l'Estat espanyol i on hi ha presència constant de la Guàrdia Civil o de la policia espanyola— l'endemà de la “desconnexió”. De fet, va assegurar que “aquesta feina és poc coneguda, però hi destinem molts esforços i molt temps” per tenir un pla secret que mai es va executar. Tanmateix, com sempre quan els periodistes preguntaven per majors concrecions, la resposta de Rull era que no podien “entrar en el detall del que fem” perquè no fos “impugnable”.

Ho va dir en una [entrevista](#) responent a dues preguntes molt concretes del cap de redacció de 'Vilaweb', Josep Casulleras:

— Treballeu perquè la Generalitat pugui controlar efectivament ports i aeroports l'endemà de la independència?

— Sí, efectivament. Controlar-ho tot. I aquesta feina és poc coneguda, però hi destinem molts esforços i molt temps. Som un Govern de transició i dediquem una part molt important dels esforços a tenir les estructures d'Estat preparades per a l'endemà de la desconnexió. Totes. Hem de garantir que hi hagi subministrament d'aigua, que els aeroports funcionin, que hi hagi bona connectivitat interna i disposar de tot un marc normatiu i legislatiu homologable a un país independent d'Europa. Ho tenim molt ben preparat tot.

— Fins a quin punt?

— No podem entrar en el detall del que fem, perquè seria automàticament atacable i impugnable. Però l'agenda de les estructures d'Estat l'estem duent a terme amb molt rigor i molta seriositat.

5. “No acceptarem inhabilitacions ni suspensions dels tribunals espanyols”

Carles Puigdemont, 23 de juliol de 2017

“Si el Tribunal Constitucional m'inhabilita, com pot fer, no acceptaré la decisió. Només el Parlament em pot suspendre”, va prometre Puigdemont en un [article](#) al diari francès 'Le Figaro' quan faltaven només dos mesos per a l'1-O. Per tant, el president es comprometia a desobeir qualsevol inhabilitació de membres del Govern i quedar-se al càrrec fes el que fes la justícia espanyola. No explicava, però, com desobeiria les més que previsibles inhabilitacions i cessaments. Al final, però, tant els partits polítics independentistes com tots els alts càrrecs cessats en aplicació de l'article 155 van acceptar la suspensió, ja que no es van negar a abandonar els seus llocs de feina ni en van ser expulsats per la força. Segons deia aleshores una [notícia](#) del diari 'Ara', “la contundència de Puigdemont prova de desactivar qualsevol temptació de l'Estat d'impedir la votació per la via judicial”.

De fet, tot i les reticències d'una part de Junts per Catalunya i l'agra polèmica amb ERC, el Parlament de Catalunya ha acabat acceptant 'de facto' la suspensió dels ara diputats Oriol Junqueras i Raül Romeva (ERC) i Jordi Turull, Jordi Sànchez i Josep Rull (JxCat), així com del mateix Carles Puigdemont. De fet, Junqueras i Romeva van [presentar](#) al setembre passat un recurs d'empara davant del mateix Tribunal Constitucional contra la interlocutòria del Tribunal Suprem del 9 de juliol que els va suspendre com a diputats del Parlament.

6. “Els funcionaris no seguiran ordres de Madrid”

Raül Romeva, 23 d'octubre de 2017

Només quatre dies abans de la DUI i just abans que mig Govern decidís viatjar fins a Brussel·les, el conseller d'Exteriors, Raül Romeva, va dir en una [entrevista](#) a la ràdio pública britànica BBC que cap dels funcionaris a Catalunya “no seguiran ordres de Madrid”, sinó que obeiran el Govern català si el Congrés dels Diputats decidia aprovar l'aplicació de l'article 155 i assumia les competències autonòmiques.

Tanmateix, com és sabut, tots els funcionaris i membres del Govern van acabar obeint la supressió de les institucions catalanes i la convocatòria electoral del 21-D. Fins i tot, fa uns quants dies [va transcendir](#) que el major dels Mossos d'Esquadra, Josep Lluís Trapero, que està processat per un possible delictes de sedició, havia enviat el mateix 27 d'octubre al vespre dues cartes al president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i al fiscal superior de Catalunya per posar-se al seu servei per complir el que li ordenessin.

7. “La Unió Europea apareixerà el dia 2 d'octubre”

Jordi Turull, 2 de setembre de 2017

Al costat del dubte de si hi hauria reconeixements internacionals o no, un cop feta la declaració d'independència, planava també el debat sobre el paper de la Unió Europea en el conflicte: si continuaria immutable en el suport a l'Estat espanyol o podria entrar en una etapa de mediació entre Catalunya i Espanya, com suggerien els dirigents independentistes. Un dels més contundents a l'hora de creure en el paper de les institucions europees va ser el conseller de la Presidència, Jordi Turull. En una [entrevista](#) concedida a la periodista Odei Etxearte al diari 'El Punt Avui', va respondre així a la pregunta de si confiaven en el paper mediador de la UE: “Crec que la UE apareixerà el dia 2. A Escòcia hi havia un respecte i un silenci fins que no se sabés el resultat. La diplomàcia és molt interessada; no és cap retret, i tothom espera què passa”.

En la mateixa entrevista, l'aleshores conseller de la Presidència, ara en presó preventiva, també va ser molt optimista sobre el procés posterior a la proclamació: “La gent ha de saber que la Llei de transitorietat no és definitiva. Garanteix la seguretat jurídica i la continuïtat de serveis, i el procés constituent. Com que tindrem tota la capacitat de decisió, la gent podrà discutir i parlar de manera seriosa de quin país imagina. Això no ho fem perquè allà on hi havia la bandera espanyola hi hagi la catalana i tot segueixi igual. Hem estat molt honestos explicant què passarà si guanya el sí. L'Estat només ens ofereix l'amenaça, la resignació, el menyspreu”.

8. “L'endemà del referèndum es van posar en marxa diferents iniciatives de mediació internacional”

Carles Puigdemont, 10 d'octubre de 2017

El president Carles Puigdemont, quan va declarar i tot seguit suspendre la independència de Catalunya al Parlament, va [assegurar](#) en seu parlamentària que s'havien posat en marxa ja aquells dies “diferents iniciatives de mediació, de diàleg i de negociació a escala nacional, estatal i internacional” i que, per aquest motiu, deixava en 'stand by' la declaració unilateral. “Totes són molt serioses, i eren difícils d'imaginar tot just fa algun temps”, va justificar. “Hi ha un prec de diàleg que recorre Europa, perquè Europa ja se sent interpel·lada sobre els efectes que pot tenir una mala resolució d'aquest conflicte”, va concloure.

Puigdemont no ha aclarit encara de quines iniciatives de mediació internacional es tractava. La Unió Europea no va aparèixer i va seguir considerant la qüestió independentista catalana un “afers intern”: tres dies després de les paraules de Puigdemont sobre Europa, el president de la Comissió Europea,

Jean-Claude Juncker, va deixar clar que no hi hauria cap mediació internacional perquè, segons ell, això crearia encara “més caos”. Tampoc cap de les organitzacions que podrien haver liderat un procés de mediació, segons [vam informar](#) a CRÍTIC, no ha reconegut que hi hagi participat.

9. “El Parlament ha aprovat una llei que no pot ser impugnada pel TC. Hi ha una nova legalitat catalana”

Carles Puigdemont, 10 de setembre de 2017

La preponderància de la legalitat catalana emanada de les dues lleis aprovades pel Parlament el 6 i el 7 de setembre de 2017, per sobre de la legalitat espanyola vigent fins aleshores, és una altra de les contradiccions de tot el que va passar aquelles setmanes. El president Puigdemont es mostrava absolutament convençut que el Tribunal Constitucional no podria suspendre aquelles lleis. Ho deia en una [entrevista](#) a ‘El Punt Avui’, la vigília de la Diada del 2017. Aquest és el fragment de la conversa que mantenia amb el director del diari, Xevi Xirgo:

– Tampoc l’estranyaria que apliquessin l’article 155?

– No m’estranyaria res, però no oblidem que el Parlament de Catalunya ha aprovat una llei que supera tot això, i ja no pot ser impugnada per aquest sistema polític espanyol. És una llei vigent, que emana de la sobirania del Parlament de Catalunya.

– Per tant, vostè no considera la llei suspesa pel TC?

– És que no la pot suspendre. Hi ha una nova legalitat catalana emparada en la legitimitat de les eleccions del 2015, en els drets humans i en el dret a l’autodeterminació dels pobles al qual el Parlament mai ha renunciat. I, per tant, aquesta legislació preval i ens empara per organitzar el referèndum de l’1-O.

Tanta convicció, 20 dies abans del referèndum, contrasta amb la decisió de no tirar endavant cap acció legal un cop feta la declaració de la República Catalana al Parlament el dia 27 d’octubre.

10. “Cap banc marxarà de Catalunya”

Artur Mas, setembre del 2015

Quan faltaven pocs dies per a les eleccions catalanes del 27-S de 2015, l’aleshores candidat a l’ombra de Junts pel Sí, Artur Mas, va assegurar que “cap banc marxarà de Catalunya”. La frase sencera és aquesta: “Ens diuen que fins i tot els bancs marxaran. Però, tranquils, no en marxarà cap. Sabeu per què? Perquè Catalunya representa el 20% del mercat espanyol. Tots aquests no són les filles de la caritat ni les germanetes dels pobres. Tots aquests actuen per interessos”.

Aquell 2015, l’Associació Espanyola de la Banca i la Confederació Espanyola de Caixes d’Estalvis, en les quals s’integraven CaixaBank, el Santander, el BBVA, Bankia, el Banc Sabadell i el Popular, havien amenaçat de marxar de Catalunya. Dos anys després, ho van fer: el Sabadell ha canviat la seva seu social a Alacant, i CaixaBank, a València. La guerra econòmica de les grans empreses —també catalanes— i els principals ‘lobbies’ econòmics contra el procés independentista era una realitat. Durant la tardor passada, malgrat que alguns partits i mitjans intentin negar-ho, hi va haver pressions i amenaces d’alt voltatge des del poder econòmic, tal com vam [explicar](#) a CRÍTIC 10 dies abans de la DUI.

11. “No hi ha pla B; estarem 18 mesos al Congrés, ni un dia més. Després marxarem”

Gabriel Rufián, 9 de desembre de 2015

El diputat d'ERC al Congrés Gabriel Rufián, que en les campanyes electorals espanyoles sempre havia assegurat que el referèndum pactat amb l'Estat era “impossible” com a crítica a la proposta dels Comuns i de Podem, va assegurar en diferents entrevistes que deixarien els escons al Congrés un cop es fes la declaració d'independència i que ja no calia tornar a votar novament la independència.

En una [entrevista](#) al digital 'El Nacional', va dir això exactament, malgrat les preguntes i repreguntes de la periodista Marta Lasalas:

- I si en quatre anys no s'ha aconseguit tancar el procés d'independència?

- No contemplem aquest escenari. No hi ha pla B. Hem de fer el que sempre hem fet, respectar els acords signats, el full de ruta. No estarem ni un dia més dels 18 mesos que marca el full de ruta i, quan es proclami la independència de Catalunya, marxarem, perquè ja haurem fet la nostra feina. Aquesta imatge dels diputats independentistes marxant és molt potent.

- I si d'aquí a 18 mesos no s'ha proclamat?

- El que farem serà respectar el Parlament. Tothom vol que es faci de la millor manera possible dels temps que tenim, 18 mesos, no estarem ni un dia més. Si és menys, millor. Si és més, pitjor. Però no estarem ni un dia més.

En una [entrevista](#) recent a CRÍTIC, Rufián es justificava dient que “d'aquesta frase sempre s'oblida l'última part: marxarem 'sempre que el Govern de Catalunya ens ho demani’”.

12. “Són els darrers pressupostos autonòmics”

Pere Aragonès, 5 de novembre de 2013

“Són els últims pressupostos de la Catalunya autonòmica”. Aquest era almenys el [convenciment](#) expressat pel negociador econòmic d'ERC, Pere Aragonès, un llunyà 5 de novembre de 2013. Cinc anys després continua havent-hi uns pressupostos autonòmics sobre la taula de negociació entre neoconvergens, republicans i cupaires. El 2016, Junqueras tornava a insistir en la idea, tot i que ja hi expressava alguns matisos. “Farem tot el possible perquè siguin els últims pressupostos autonòmics”, [va dir](#) en presentar els comptes del Govern de Junts pel Sí al novembre del 2016 i que van necessitar el suport de la CUP per tirar endavant.

La qüestió clau aquí és que, segons l'actual conseller d'Economia, Pere Aragonès, ja el 2013 aquells eren “uns pressupostos que no ens agraden”; però, per defensar el vot afirmatiu, va dir que “són una mena de pressupostos de supervivència” fins que es puguin calcular uns pressupostos “amb tots els recursos del país i que la Generalitat en tingui tot el control”.